

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera a soudkyň Jitky Hroudové a Pavly Klusáčkové v právní věci

žalobce:

L. V. N., státní příslušnost Vietnam
bytem XXX
zastoupen advokátem JUDr. Hugem Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, Praha 1

proti
žalovanému:

Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu a obsah žaloby

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v neudělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území České republiky podle § 33 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce tvrdí, že splnil veškeré zákonné podmínky pro udělení tohoto víza, neboť mu byla již dříve zamítnuta žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, proti tomuto rozhodnutí podal správní žalobu a současně požádal o přiznání odkladného účinku této žaloby.
2. Dne 28. 5. 2025 se žalobce dostavil na pracoviště žalovaného, kde požádal o udělení víza za účelem strpění pobytu, přičemž doložil správní žalobu i návrh na přiznání odkladného účinku. Žalovaný však vízum neudělil a místo toho žalobci vydal výjezdní příkaz.
3. Žalobce má za to, že tímto postupem žalovaný porušil § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a že neudělení víza představuje nezákonný zásah. Současně podal žalobu i proti vydání výjezdního příkazu (vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. 17 A 55/2025 – pozn. soudu).
4. Žalobce navrhuje, aby soud deklaroval, že neudělení víza bylo nezákonným zásahem, a aby žalovanému uložil povinnost nahradit náklady řízení.

II.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě a další související vyjádření

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že dne 28. 5. 2025 nebyla ze strany žalobce podána žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Podle žalovaného se žalobce na pracoviště dostavil s dokumenty týkajícími se správní žaloby proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, avšak nikoli s úředním tiskopisem žádosti o vízum, ani s úhradou správního poplatku.
6. Žalovaný tvrdí, že žalobce projevil zájem o tzv. překlenovací štítek dle § 47 odst. 11 zákona o pobytu cizinců, nikoli o vízum za účelem strpění. Vzhledem k tomu, že žalobce žádost o vízum nepodal, nebylo možné zahájit správní řízení ani rozhodnout o neudělení víza. Žalovaný dále uvádí, že pokud by byla žádost skutečně podána, byla by zaevidována v Cizineckém informačním systému a bylo by jí přiděleno číslo jednací.
7. Na podporu svých tvrzení žalovaný odkazuje na kamerový záznam z návštěvy žalobce na pracovišti dne 28. 5. 2025, ze kterého podle něj vyplývá, že žalobce žádost o vízum nepodal. Záznam zachycuje pouze předložení žaloby a doručenky, nikoli tiskopisu žádosti o vízum.
8. Žalovaný dále upozorňuje, že Městský soud v Praze dne 2. 6. 2025 rozhodl o nepřiznání odkladného účinku správní žaloby vedené pod sp. zn. 21 A 20/2025, čímž podle něj zanikla jedna z podmínek pro udělení víza dle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

9. Závěrem žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
10. Žalobce ve své replice ze dne 18. 6. 2025 potvrzuje, že se dne 28. 5. 2025 dostavil na pracoviště žalovaného bez předem vyplněného tiskopisu žádosti o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu. Rozporuje však tvrzení žalovaného ohledně průběhu jednání na místě.
11. Podle žalobce při návštěvě výslovně uvedl, že žádá o udělení víza za účelem strpění pobytu, přičemž doložil správní žalobu s návrhem na přiznání odkladného účinku. Po sdělení pracovníka žalovaného, že nemá tiskopis žádosti, žalobce (prostřednictvím doprovodu) o tiskopis požádal s tím, že jej vyplní. Pracovník žalovaného však podle žalobce reagoval, že vízum stejně neudělí, a místo umožnění podání žádosti žalobci rovnou vydal výjezdní příkaz.
12. Žalobce uvádí, že jeho doprovodem byla snoubenka paní P. U. T., která byla přítomna celému jednání. Na podporu svých tvrzení žalobce navrhuje provedení výslechu své osoby a výslechu snoubenky.

III.

Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Městský soud v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal popsany skutkový děj. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
14. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 18. 8. 2025, předseda senátu nejprve upozornil žalobce, že petit je v žalobě formulován takto: *„Neudělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území žalovaným k žádosti žalobce ze dne 28. 5. 2025 bylo nezákonným zásahem.“*. Tato formulace předpokládá, že žádost byla podána a že ministerstvo o ní nerozhodlo vůbec, popřípadě rozhodlo neudělením víza (což by indikovalo i jiný žalobní typ – žalobu na ochranu proti nečinnosti, popřípadě proti rozhodnutí správního orgánu), ale z obsahu líčení rozhodujících skutečností v žalobě a především v replice vyplývá, že žalobce tvrdí, že mu nebylo umožněno žádost vůbec podat, což je jiný typ zásahu – zásah spočívající v neumožnění podat žádost. Proto se předseda senátu otázal žalobce, zda na dosavadním petitu trvá, nebo jej hodlá změnit. Nato žalobce změnil žalobní žádání takto: *„Neumožnění žalobci podat žádost o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu dne 28. 5. 2025 bylo nezákonným zásahem.“*.
15. Následně žalobce odkázal na svá písemná podání (žaloba a replika). Žalovaný zdůraznil, že žalobě ve věci neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nebyl přiznán odkladný účinek.
16. Poté soud přikročil k dokazování – obě strany trvaly na důkazech, jak je navrhly ve svých písemných podáních; pouze žalobce již netrval na svém účastnickém výslechu.
17. Obě procesní strany prohlásily za nesporné tyto skutečnosti:
 - rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 29. 4. 2025, č. j. MV-37171-4/SO-2025,
 - správní žaloba ve věci neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobci s návrhem na přiznání odkladného účinku,

- doručenka k uvedené žalobě a návrhu,
 - doklad o zaplacení soudního poplatku za uvedenou žalobu a návrh.
 - výjezdní příkaz udělený žalobci.
18. Posléze byl proveden důkaz listinami – fotografiemi lístků z objednávacího systému z pracoviště žalovaného ze dne 28. 5. 2025, předloženými žalobcem.
19. Potom byl proveden důkaz projekcí videozáznamu z pracoviště žalovaného ze dne 28. 5. 2025 z doby úředního jednání s žalobcem předloženého žalovaným. Z videozáznamu soud vnímal tyto skutečnosti:
- příchod žalobce a svědkyně k odbavovací přepážce na pracovišti MV,
 - odevzdání lístků z objednávkového systému žalobcem a svědkyní do odbavovací přepážky,
 - předložení do odbavovací přepážky pasu a listiny nebo listin žalobcem; patrné je pouze to, že dle grafického ztvárnění se u listiny jedná o doručenku o datové zprávě,
 - verbální komunikace svědkyně směrem k odbavovací přepážce,
 - verbální komunikace mezi žalobcem a svědkyní,
 - textová a následně i verbální komunikace svědkyně prostřednictvím jejího mobilního telefonu,
 - předání (dle grafického ztvárnění listiny pravděpodobně vrácení) listiny nebo listin od odbavovací přepážky žalobci,
 - předložení od odbavovací přepážky žalobci nějakých listin, jejich podepsání žalobcem a vrácení zpět,
 - předání od odbavovací přepážky žalobci nějakých listin, které si poté žalobce se svědkyní četli,
 - předání od odbavovací přepážky pasu žalobci; žalobce a svědkyně studovali záznam v pasu,
 - závěrem žalobce se svědkyní si schovávají listiny a pas a odcházejí od odbavovací přepážky.
20. Následně soud přistoupil k výslech svědků. Svědkyně P. U. T., partnerka žalobce, uvedla, že byla dne 28. 5. 2025 osobně přítomna na pracovišti Ministerstva vnitra spolu s žalobcem. Potvrdila, že žalobce měl v úmyslu požádat o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu, přičemž komunikaci s pracovníkem žalovaného vedla ona, neboť žalobce neovládá český jazyk.
21. Svědkyně popsala, že po příchodu na pracoviště si s žalobcem vyzvedli dvě pořadová čísla, přičemž byli obslouženi na základě druhého. Při jednání sdělili pracovníkovi žalovaného, že chtějí podat žádost o vízum za účelem strpění pobytu. Na to jim bylo řečeno, že nemají potřebný tiskopis a že jej potřebují. Svědkyně uvedla, že se dotázala, zda by jim mohl být tiskopis poskytnut, že jej vyplní a odevzdají. Pracovník žalovaného však podle její výpovědi reagoval slovy, že jim nemůže napomáhat s tím, aby žalobce zůstal v České republice, a

odkázal je na bezplatnou právní pomoc poskytovanou poblíž. Tiskopis jim poskytnut nebyl a žalobci byl následně vydán výjezdní příkaz. Svědkyně dále uvedla, že pracovník žalovaného se během jednání krátce vzdálil, pravděpodobně za účelem konzultace s kolegyní, a po návratu jim sdělil, že tiskopis nemohou poskytnout. Potvrdila, že předložili žalobcův cestovní pas a doručenkou, přičemž si není jista, zda byla předložena i samotná žaloba. Na dotaz soudu ohledně přípravy na úřední jednání svědkyně uvedla, že jim bylo známo řečeno, že si mají vzít pas a doručenkou, a že to bude pro podání žádosti postačující. Svědkyně rovněž uvedla, že neví, jaké náležitosti jsou k podání žádosti o vízum za účelem strpění potřeba, a že nezná výši správního poplatku, pouze se domnívá, že by mohl činit přibližně 2 500 Kč. Jednání pracovníka žalovaného popsala jako neutrální. Na závěr potvrdila, že žalobci byl vydán výjezdní příkaz a poučení o dalším postupu, zejména o povinnosti informovat policii v případě pozemního návratu do Vietnamu.

22. Svědek J. H., vyšší ministerský rada na Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky, uvedl, že dne 28. 5. 2025 obsluhoval žalobce a jeho partnerku na přepážce pracoviště v Praze 6. Komunikace probíhala výhradně prostřednictvím partnerky žalobce, která tlumočila jeho požadavky. Svědek uvedl, že žalobce požadoval tzv. překlenovací štítek. Po kontrole údajů v informačních systémech zjistil, že rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ve věci neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu žalobci již nabylo právní moci. Věc následně konzultoval s nadřízenou (koordinátorkou), která potvrdila, že žalobci má být vydán výjezdní příkaz. Ten byl následně žalobci vydán. Svědek potvrdil, že mu byla předložena doručenkou z datové schránky, dokládající podání správní žaloby s návrhem na přiznání odkladného účinku. Samotná žaloba mu předložena nebyla, nebo si ji nevybavuje. Žalobce a jeho partnerka byli přítomni po celou dobu jednání. Na dotaz soudu svědek uvedl, že žalobce nebo jeho partnerka nežádali o tiskopis žádosti o vízum za účelem strpění pobytu, ani takovou žádost nechťeli podat. Podle svědka se opakovaně dožadovali pouze překlenovacího štítku K otázce soudu na objednávací systém na pracovišti žalovaného svědek uvedl, že na terminálu je k dispozici i položka „podání žádosti“. Na dotaz soudu, kde lze získat tiskopis žádosti o vízum za účelem strpění, svědek uvedl, že tiskopisy lze vyžádat u informačního okénka nebo přímo na odbavovací přepážce. Pokud by klient o tiskopis požádal, byl by mu bez problémů poskytnut. V případě, že by jej nemohl vyplnit na místě, bylo by mu umožněno vrátit se s vyplněnou žádostí a být odbaven mimo pořadí. Svědek dále popsal standardní postup při přijetí žádosti: vyplněný tiskopis je převzat, okopírován doklad totožnosti, provedena lustrace v informačních systémech, vyžádány případné doplňující náležitosti a vybrán správní poplatek. Potvrdil, že metodické pokyny Ministerstva vnitra ukládají pracovníkům povinnost žádosti neodmítat, i pokud se jeví jako neúspěšné. Na dotaz žalobce svědek uvedl, že žádosti o vízum za účelem strpění podle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců jsou velmi výjimečné a že takovou žádost osobně nabíral pouze jednou.
23. Závěrem jednání se k věci vyjádřil i žalobce osobně a uvedl, že z videozáznamu provedeného k důkazu je patrné, že žádal o vízum za účelem strpění.
24. Žaloba není důvodná.
25. Podle § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *Ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který podal žalobu proti rozhodnutí ministerstva, kterým byla zrušena platnost víza k pobytu nad 90 dnů, povolení k dlouhodobému pobytu nebo povolení k trvalému pobytu anebo byla zamítnuta žádost o prodloužení platnosti povolení k*

dlouhodobému pobytu, za podmínky, že současně podal návrh na přiznání odkladného účinku této žaloby.

26. Podle § 53 odst. 1 zákona o pobytu cizinců žádost o udělení dlouhodobého víza se podává ... na úředním tiskopisu.
27. Spornou otázkou mezi účastníky je, zda bylo žalobci znemožněno podat žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území České republiky, resp. mu nebyl vydán tiskopis, na kterém lze výlučně takovou žádost podat.
28. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jednání žalovaného dne 28. 5. 2025 na pracovišti Ministerstva vnitra představovalo nezákonný zásah ve smyslu § 82 a násl. s. ř. s. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je nezákonným zásahem takové jednání správního orgánu, které není rozhodnutím ani nečinností, je jednostranné, směřuje vůči konkrétní osobě a zasahuje do jejích veřejných subjektivních práv. V daném případě žalobce tvrdí, že mu bylo znemožněno podat žádost o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu, a že mu nebyl poskytnut zákonem stanovený tiskopis, čímž mělo dojít k zásahu do jeho práva na přístup k řízení a uplatnění práv vyplývajících z § 33 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
29. Soud provedl rozsáhlé dokazování, jehož cílem bylo zjistit, zda žalobce skutečně projevil vůli podat žádost o vízum, zda o tiskopis požádal, a zda mu bylo v rozporu se zákonem zabráněno v jejím podání. Klíčovými důkazy přitom byly svědecké výpovědi, neboť posouzení této věci se odvíjí právě od nich, respektive od jejich hodnocení soudem. Tak tomu bývá v případech, když je sporný skutkový děj, který nelze jednoznačně prokázat listinami nebo jinými objektivními důkazy. V nyní posuzované věci nebylo možno vyjít z žádných jiných přímých důkazů o podání žádosti o vízum – žádná taková žádost v písemné formě nebyla soudu předložena, nebyl předložen ani důkaz o zaplacení správního poplatku vztahujícího se k takové žádosti ani nebylo podání žádosti zaevidováno v systému žalovaného. Soud tedy neměl k dispozici žádný formální dokument, který by prokazoval, co se skutečně stalo. Svědecké výpovědi tedy sloužily jako hlavní nástroj pro rekonstrukci skutkového děje, když jiné důkazy nebyly dostatečné, respektive absentovaly.
30. Zásadní se jeví výslech pracovníka Ministerstva vnitra, který žalobce a jeho partnerku obsluhoval na přepážce. Tento svědek uvedl, že žalobce požadoval vydání tzv. překlenovacího štítku, nikoli podání žádosti o vízum. Podle jeho výpovědi nebyl vznesen požadavek na tiskopis žádosti, nebyl zaplacen správní poplatek, ani nebyla předložena žádost v zákonem předepsané formě. Svědek rovněž uvedl, že pokud by byl tiskopis požadován, byl by bez problémů poskytnut, a že klientovi by bylo umožněno žádost vyplnit i dodatečně mimo pořadí.
31. Tato výpověď byla konzistentní, logická, odvolávala se na standardní postupy na pracovišti Ministerstva vnitra a ani nevznikl žádný rozpor s děním na videozáznamu z jednání, s listinami provedenými jako důkaz, ani s prohlášenými nespornými skutečnostmi. Záznam zachycuje předložení doručenky, komunikaci partnerky žalobce s pracovníkem Ministerstva vnitra, předání a podepsání listin, vydání výjezdního příkazu a vrácení pasu. Neobsahuje žádný moment, který by nasvědčoval tomu, že žalobce nebo jeho partnerka požadovali tiskopis žádosti o vízum. Nezaznamenává ani předložení samotné žaloby, ani žádný jiný úkon, který by bylo možné interpretovat jako pokus o podání žádosti. Ze záznamu není patrná ani žádná reakce svědkyně a žalobce na listiny předložené pracovníkem Ministerstva

vnitř (včetně výjezdního příkazu), např. vzrušená gestikulace nebo následná diskuse s pracovníkem Ministerstva vnitra – nic, co by vizuálně bylo možno považovat za rozrušení či nesouhlas s postupem pracovníka Ministerstva vnitra.

32. Soud přihlédl i k tomu, že svědek je vyšším ministerským radou, po šesti letech praxe na vykonávané pozici lze konstatovat, že je již poměrně zkušeným pracovníkem v oblasti azylové a migrační politiky, a jeho výpověď byla věcná, podrobná a bez známek účelovosti. Soud proto považuje jeho výpověď za věrohodnou.
33. Naproti tomu svědecká výpověď partnerky žalobce, paní P. U. T., vykazuje v rozhodujících pasážích znaky nevěrohodnosti. Ačkoli uvedla, že tiskopis žádosti požadovali, při dalších otázkách soudu týkajících se náležitostí žádosti, správního poplatku či postupu při podání žádosti uvedla, že jí tyto skutečnosti nejsou známy. Sama připustila, že neví, jaké dokumenty jsou k žádosti potřeba, jaký je správní poplatek, a že se domnívá, že by mohl činit asi 2 500 Kč. Tato neznalost je v rozporu s tvrzením, že žalobce, za nějž při úředním jednání komunikovala, měl jasný úmysl podat žádost o vízum, neboť takový úmysl by předpokládal alespoň základní informovanost o formálních náležitostech. Soud pro úplnost dodává, že dle položky 117A písm. c) sazebníku správních poplatků (tj. příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), je výše správního poplatku za podání žádosti o vízum pro účely strpění 300 Kč.
34. Soud dále přihlédl k tomu, že svědkyně potvrdila, že jí pracovník Ministerstva vnitra sdělil, že v blízkosti pracoviště se nachází bezplatné poradenské místo, které mohou využít. Tuto možnost však žalobce nevyužil. Tato skutečnost svědčí o tom, že žalobce a jeho partnerka nebyli připraveni k podání žádosti v zákonem předepsané formě a že jim byla nabídnuta možnost získat potřebné informace, kterou nevyužili. Místo toho se spoléhali na nekonkrétní informace své známé, z nichž – jak byly podány ve výpovědi svědkyně – však nelze dovodit, co bylo konkrétním úmyslem žalobce, respektive jakou žádost chtějí podat. Soud proto nemůže přisvědčit tvrzení, že žalobci bylo znemožněno podat žádost – spíše se ukazuje, že žalobce nebyl připraven žádost podat a že jeho úmysl nebyl dostatečně konkrétní a jednoznačný. To však nelze přičítat k tíži správního orgánu.
35. Takový závěr je podpořen i sdělením svědka, že terminál objednávkového systému na pracovišti Ministerstva vnitra obsahuje i položku „podání žádosti“, která však nebyla využita (byly využity jiné možnosti z nabídek terminálu, a to „překlenovací štítek“ a „ostatní“). Koneckonců, jak plyne z další části výpovědi svědka, žalobce se opakovaně dožadoval právě vydání překlenovacího štítku.
36. Soud si je vědom, že žalobce je cizinec, který neovládá český jazyk a není právně vzdělaný. Tato skutečnost však nemůže sama o sobě založit nezákonnost postupu správního orgánu. Právě proto, že se jedná o osobu zranitelnou, je důležité, aby byla informována o možnostech odborné pomoci, což se v daném případě stalo. Pracovník Ministerstva vnitra žalobce a jeho partnerku poučil o možnosti využít bezplatné právní poradenství, které se nachází v blízkosti pracoviště. Tuto možnost však žalobce nevyužil.
37. Soud se rovněž zabýval právní kvalifikací tvrzeného zásahu. Podle § 82 s. ř. s. se žalobou na ochranu před nezákonným zásahem lze brojit proti zásahu správního orgánu, který je nezákonný, směřuje přímo vůči právům žalobce, a není rozhodnutím ani nečinností. V daném případě žalobce tvrdí, že mu bylo znemožněno podat žádost o vízum. Soud však dospěl k závěru, že k žádnému zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s. nedošlo, neboť nebyla prokázána

existence konkrétního úkonu správního orgánu, který by žalobci aktivně zabránil v podání žádosti. Naopak se ukazuje, že žalobce žádost nepodal, protože k tomu nebyl připraven, neznal náležitosti a nevyužil dostupné možnosti, jak žádost podat.

38. Soud v této souvislosti připomíná, že důkazní břemeno ohledně tvrzení o zásahu nese žalobce. V řízení nebylo prokázáno, že by správní orgán odmítl převzít žádost, bránil žalobci v jejím podání nebo mu odepřel tiskopis, pokud by o něj byl požádán. Naopak bylo prokázáno, že žalobce nebyl připraven žádost podat a že jeho jednání směřovalo k jinému úkonu – získání překlenovacího štítu.
39. Na základě zásady volného hodnocení důkazů (§ 132 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.) a při hodnocení důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu dospěl soud k závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně svého tvrzení, že mu bylo znemožněno podat žádost o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území České republiky. Neprokázal, že při úředním jednání dne 28. 5. 2025 požadoval poskytnutí tiskopisu, na němž se tato žádost podává, ani že mu bylo v rozporu se zákonem zabráněno v jejím podání. Výpověď pracovníka Ministerstva vnitra se jeví jako věrohodná, podpořená objektivními důkazy, zatímco výpověď partnerky žalobce vykazuje znaky nevěrohodnosti a neinformovanosti.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

40. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
41. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. srpna 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.